

תת"ע 4514/11/17 - איתן זנדני נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 4514-11-17 מדינת ישראל נ' איתן זנדני
תיק חיצוני: 30151684880

מספר בקשה: 1

בפני	כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר
מבקשים	איתן זנדני
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש לאחר שלא התייצב למשפטו.

בשל העדרה של כבוד השופטת גרבי, תינתן ההחלטה על ידי אף שהמבקש לא צירף תצהיר לבקשתו כדרישת כבוד השופטת גרבי בהחלטתה האחרונה.

בהתאם לחוק - סעיף 130 (ה) בחוק סדר הדין הפלילי:

" נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נגד מד"י, קבע בית המשפט העליון שני מבחנים ובהתקיים אחד מהם יהיה מקום לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם (המבחנים נגזרו מסעיף 130 (ה) בחסד"פ): הראשון - קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש למשפטו. השני - גרימת עיוות דין למבקש כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

בית המשפט העליון, ממש לאחרונה, ברע"פ 8427/17 אמנון סאלם נגד מדינת ישראל חזר קבע וביסס את המבחנים

לצורך הדיון בבקשה מסוג זה תוך שקבע כי רק בהתקיים אחד מהמבחנים לעיל יהיה מקום לביטול פסק דין שניתן בהעדר נאשם. כך נקבע מפורשות בהחלטה חשובה זו:

"כאשר דו"ח העבירה, ההזמנה לדיון, או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובת של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות, גם אם עבר למקום מגורים אחר מבלי ששינה את כתובתו במשרד הפנים; מסירת הזימון לאדם בוגר בכתובת הרשומה של המבקש מהווה מסירה כדיון; טענות לשיבושים בהגעת דברי הדואר יש לתמוך בחומר ממשי ואין להעלותן בעלמא; ככלל, טענות בדבר בלבול או שכחה של מועד הדיון לא תתקבלנה כסיבה מוצדקת לאי התייצבות, הגם שבמקרים מתאימים ניתן לטעון לקיומו של חשש לעיוות דין; טענות בדבר חוסר האפשרות לקבל את דבר הדואר, בשל שהייה בחו"ל, שהייה ממושכת במקום אחר בארץ, אשפוז בבית חולים וכיו"ב, יש לתמוך במסמכים; אשר לעילת הביטול של פסק דין שניתן בהיעדר מחמת עיוות דין, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה זו ולתמוך אותם במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה. כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין שנגרם למבקש, ישקול בימ"ש אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים כדי לבחון את תקפות הטענה או להחליט, גם מבלי לקיים דיון, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו.

למשיב 1 נשלחה הודעת קנס בדואר רשום לכתובתו הרשומה אך חזרה תוך ציון "לא נדרש" ולכן חלה לגביו "חזקת המסירה", ולפיכך לא הוצגה סיבה מוצדקת לאי הגשת בקשה להישפט, גם אם משיב 1 מבקש לטעון לחפותו. העלאת טענה לפיה דבר הדואר לא התקבל, וכי הנמען מבקש להישפט, אין בה כדי להעיד על קיומו של עיוות דין.

קראתי היטב את נימוקי הבקשה (אלו לא צורף תצהיר מכל סוג) ולא מצאתי בה כל נימוק המצדיק את ניהול ההליכים מחדש בפרשה זו.

המדינה הציגה אישור מסירה כדיון אשר חזר כ"לא נדרש".

המדינה צודקת בעמדתה לפיה בהתאם לתקנה 44א בתקנות סדר הדין הפלילי המדובר בזימון כדיון ולמעשה היה זה המבקש אשר נמנע לכאורה מלקבל את דבר הדואר אשר נשלח אליו באופן רשום בהתאם לחוק.

לו הבקשה הייתה מעלה טיעון ממשי המראה כי נגרם למבקש עיוות דין מעצם הרשעתו, או אז אולי היה מקום לה, אך בהיעדר כל נימוק ממשי המוכיח עיוות דין מעצם ההרשעה או מרף הענישה, ובהינתן כי זימון המבקש על ידי המדינה היה כדיון, לא מצאתי כי נגרם למבקש כל עיוות דין משפטי בהעדרו, מהרשעתו או מרף ענישתו.

הבקשה נדחית.

למבקש הזכות להגיש ערעור לבית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, י"ח אייר תשע"ח, 03 מאי 2018, בהעדר הצדדים.